

Text k desátému setkání

K první neděli adventní

Pán přichází a klepe

(S použitím textů na vira.cz, pastorace.cz a fatym.com)

Adventní doba má svůj jedinečný duchovní obsah. A tím není příprava na Vánoce, ani pečení cukroví, mytí oken nebo nakupování dárků. Advent nás vyzývá k setkávání se s Pánem Ježíšem v každodenním životě, v každém našem dni, každé naší hodině, minutě, vteřině, v každé situaci, v radosti i smutku. Advent je časem očekávání, naděje, dobou, kdy voláme: „Přiď, Pane.“ A Bůh na toto volání odpovídá: „Hle, přicházím!“ Bůh přichází k člověku – ne jednou, ale stále přichází. On – Přicházející, klepe na dveře našeho srdce a volá: „Hle, stojím u dveří a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3:20) Tyto dveře jsou dveřmi našeho srdce a můžeme je otevřít pouze my sami – zevnitř – zvenku nemají kliku. Bůh se do našich srdcí nevlamuje, čeká na naše pozvání. Pozvěme Pána Ježíše do našich srdcí, modleme se a volejme: „Přiď, Pane Ježíši!“

Tuto neděli uslyšíme Lukášovo evangelium o druhém Kristově příchodu a o tom, co mu má předcházet (Lk 21:25-36). Zaměřme se na poslední verš: „Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu uniknout a obstát před Synem člověka.“ Výzva k bdělosti, to je nosná myšlenka, kterou bychom si měli z první neděle do začátku adventu odnést. Když bychom se ponořili do četby evangelií, zjistili bychom, že nás Pán Ježíš vyzývá k bdělosti na mnoha místech.

„Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“ (Mt 24:42-44)

„Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevezly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: ‚Ženich je tu, jděte mu naproti!‘ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly ty pošetilé rozumným: ‚Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!‘ Ale rozumné odpověděly: ‚Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!‘ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: ‚Pane, pane, otevři nám!‘ Ale on odpověděl: ‚Amen, pravím vám, neznám vás.‘ Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“ (Mt 25:1-13)

„Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy ten čas přijde. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!“ (Mk 13: 33-37)

K bdělosti nás vyzývají i apoštolové Petr a Pavel. „Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil.“ (1Petr 5:8) nebo „V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu.“ (Ko 4:2).

Nemůžeme si myslet, že se nás tyto výzvy netýkají, že jsou určeny jen pro dobu druhého Kristova příchodu nebo naopak, že byly určené jen pro první křesťany. Nemůžeme si myslet, že máme čas, že můžeme Pána Ježíše odložit, že počká, až dostudujeme, až po prázdninách, až nakoupíme dárky, až dokoukáme tento díl seriálu, dojíme koláč, dopijeme kávu, až budeme mít čas....někdy. Ne, ta chvíle je teď a pak znovu teď a znovu a ještě jednou. Každé „teď“ je právě ta chvíle, kdy máme být bdělí a dívat se na Pána Ježíše a na svět jen skrze něj. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet Pánu v ústřety, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž (viz Lk 21:34), která nám znemožňuje jít po jeho cestách. Protože On je Cesta, Pravda a Život, On je Jediný.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
aby roztála tvá odmítavost
i tvá chladná uzavřenost,
a abys mi znovu pohlédl do očí.
Vždyť ti jdu vstříc
na všech tvých cestách.
A přece ještě nikdy
jsem k tobě nesměl přistoupit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.
Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
abys mě pustil
do svého smutku a temnoty,
do svých porážek
i do svého plynoucího času.
Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých vězeních.
A přece ještě nikdy
jsem tě nesměl osvobodit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.
Vždyť ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

OTÁZKY K TEXTU:

Co se mně vybaví, když se řekne advent?

Mám rád(a) advent? Proč ano nebo proč ne?

A co očekávám od letošního adventu? Jaký bych ho chtěl(a) mít?

Jsem bdělý(á)? Jestli ano, jak se to projevuje? A pokud ne, co mně v bdělosti brání?

Pán Ježíš přichází a klepe. Otevřu mu?

ÚKOL K TEXTU:

Najděme si čas na modlitbu a ptejme se Pána Ježíše, jak bychom měli prožít letošní advent – každý sám za sebe, každý z nás jednotlivě. A pak to opravdu udělejme. A když to nepůjde, když se nám nebude dařit, nevzdávejme to a znovu se pokorně vraťme k tomu, co jsme na začátku poznali a pro co jsme se rozhodli. Není důležité kolikrát budeme začínat znovu, důležité je, abychom se v polovině adventu nezastavili a nevzdali se.